

Bilag 5.

Finansministeriet.

København, den 25. April 1933.

I Skrivelse til Indenrigsministeren af 7. ds. har Udvalget blandt andet udbedt sig følgende Oplysninger angaaende Bestemmelserne i Forslagets § 5 (§ 32):

- a) Paa hvilket Tidspunkt skal Reguleringen finde Sted?
- b) Hvilken omtrentlig Udgift vil Opkrævning af Ekstraskatten antagelig medføre?
- c) Af Finansministeren ønskes en Redegørelse for de Regler, efter hvilke Beregningen og Opkrævningen skal finde Sted.
- d) Da det formentlig er noget helt nyt, at man gennem en Statsindkomstskat fastslaar, at der skal indvindes et i Forvejen fastsat Beløb, hvilket jo vil kunne medføre, at Skattesatserne naar en vilkaarlig Højde, ønskes oplyst, om det anses for lovmedholdeligt i Indkomstskat for et enkelt Aar at opkræve mere i Skat, end Skatteindtægten det foregaaende Aar har andraget.

Foranlediget heraf skal man meddele følgende:

ad a) Opgørelsen over, hvad Staten for det enkelte Skatteaar i Henhold til Forslagets Bestemmelser skal yde i Tilskud til Amtskommunerne, vil finde Sted, saa snart Statistisk Departements Beregning af Landbrugets Forrentningsprocent for det nærmest foregaaende Kalenderaar foreligger. Denne Opgørelse vil antagelig for Skatteaaaret 1933—34 kunne være tilendebragt ret hurtigt efter Lovens Vedtagelse og for de følgende Skatteaar en Maanedes Tid før Skatteaarets Begyndelse.

ad b) Vederlaget til Kommunerne for Opkrævning af Ekstraskatten vil udgøre det samme som Vederlaget for Opkrævning af den ordinære Skat, d. v. s. $1\frac{1}{4}$ pCt. af de indgaaede Beløb. Hvis Ekstraskatten for de enkelte Skatteaar udgør Maksimumsbeløbet 20 Mill. Kr., bliver Opkrævningsvederlaget til Kommunerne altsaa 250 000 Kr., hvortil kommer et Vederlag til Skatteraadene for Beregning af Ekstraskatten, der kan anslaaes til højst 30 000 Kr.

ad c) Naar Opgørelsen af det Beløb, Staten skal yde i Tilskud til Amtskommunerne for det enkelte Skatteaar, er tilendebragt, udfindes den Procent, hvormed den budgetterede Indkomstskat til Staten for Skatteaaaret skal forhøjes for at fremskaffe Dækningsbeløbet. Denne Forhøjelse agtes derefter foretaget saaledes, at den ordinære Indkomstskat for 1ste Halvaar af Skatteaaaret forhøjes med det dobbelte af den for hele Skatteaaaret udfundne Forhøjelsesprocent, hvorhos Forhøjelsesbeløbet opkræves samtidig med den ordinære Indkomstskat for 1ste Skattehalvaar.

ad d) I Betragtning af Størrelsen af den Indkomstskat til Staten, som i Medfør af Lov af 10. April 1922 kan paaregnes at ville indgaa i Statskassen i de kommende Aar, er der ingen Udsigt til, at det skulde blive en Følge af den foreslaaede Bestemmelse, at Indkomstskatten til Staten for et enkelt Aar skulde blive opkrævet med et større Beløb, end Skatteindtægten det foregaaende Aar har andraget, men i øvrigt maa man holde for, at der ikke i den bestaaende Lovgivning er noget til Hinder for Vedtagelse af en Bestemmelse som den foreslaaede.

C. V. Bramsnæs.

Carl Nyholm.